Dosarul nr. **2r-155/26** judecătoria Bălți (sediul Central)
judecător Maxim Melnic

D E C I Z I E
15 iunie 2026

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Țihonschi Mariana Sajin

Examinând, fără citarea părţilor, recursurile declarate de Potop Taisia prin intermediul avocatului Violina Munteanu și Țurcan Maria prin intermediul avocatului Bălănuță Ion împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 21.04.2026, în cadrul cererii de chemare în judecată înaintată de OCN „Microinvest" SRL împotriva Maria Țurcan și Taisia Potop privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, prin care cererea privind asigurarea acțiunii a fost admisă,-

a constatat:

La data de 16 aprilie 2026, OCN „Microinvest" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Țurcan și Taisiei Potop privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Reclamanta a solicitat Încasarea în mod solidar de la Turcan Maria, IDNP *****, și Potop Taisia, IDNP *****, în beneficiul O.C.N. „MICROINVEST" S.R.L., cod fiscal 1003600053518, Cod IBAN: MD56FT222450100003501498, Cod bancă: FTMDMD2X735, a datoriei în sumă de 137 708,08 lei (o sută treizeci și șapte mii șapte sute opt, 08) în baza contractului de credit nr. 22010018679 din 13.04.2022 și a contractului de fidejusiune nr. 22010018679 F1 din 13.04.2022 și Încasarea silită de la Turcan Maria, IDNP *****, și Potop Taisia, IDNP *****, în beneficiul O.C.N. „MICROINVEST" S.R.L., cod fiscal 1003600053518, Cod IBAN: MD56FT222450100003501498, Cod bancă: FTMDMD2X735, a taxei de stat în sumă de 4 681,21 MDL și a taxei de timbru în sumă de 200 MDL.

La data de 16 aprilie 2026, concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta OCN „Microinvest" SRL a depus și cererea de asigurare a acțiunii prin care a solicitat punerea sechestrului pe bunurile și mijloace financiare ce aparțin lui Maria Țurcan și Taisia Potop în limita valorii acțiunii care constituie suma de 137 708,08 lei.

În motivarea cererii s-a invocat că, potrivit informației oferite de ASP Departamentul Cadastru, pârâta Maria Țurcan, deține cu drept de proprietate bunul imobil cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, iar Taisia Potop deține cu drept de proprietate bunul imobil cu nr. cadastral *****, amplasat în *****.

S-a indicat că pentru evitarea înstrăinării bunurilor imobile de către pârâți, consideră necesar de aplica sechestru asupra acestora, ori la caz persistă un șir de circumstanțe care pun în pericol iminent eventuala executare a actului judecătoresc.

La caz, suma pretinsă spre încasare este una considerabilă, iar nerestituirea acesteia lezează esențial drepturile patrimoniale ale reclamantului, iar cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este în coraport direct cu obiectul acțiunii.

Poziţia instanţei de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 21.04.2026, cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamanta OCN „Microinvest" SRL în cadrul acțiunii civile înaintate la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest" SRL împotriva lui Maria Țurcan și Taisia Potop privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată a fost admisă:

✓ S-a aplicat sechestru asupra mijloacelor bănești din conturile bancare ale lui Maria Țurcan și Taisia Potop, cât și asupra bunurilor imobile și mobile care aparțin cu drept de proprietate pârâților Maria Țurcan și Taisia Potop, în limita valorii acțiunii în mărime de 137 708,08 lei.

Solicitarea recurentului:

La data de 04.05.2026, Potop Taisia prin intermediul avocatului Violina Munteanu și Țurcan Maria prin intermediul avocatului Bălănuță Ion au contestat încheierea primei instanțe solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi încheieri prin care cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii să fie respinsă.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Recursurile au fost declarat în termen, or încheierea din 21.04.2026 a fost expediată în adresa recurenților la data de 22.04.2026 prin intermediul poștei terestre, iar având în vedere data expedierii acesteia, recursurile se consideră în termen.

Argumentele părţilor:

Recurentul Țurcan Maria, întru argumentarea poziţiei sale, a invocat se constată existența temeiurilor de fapt și de drept întru casarea acesteia or, soluția instanței de fond este neîntemeiată, fiind rezultată din interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Învederează că asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Reține că aplicarea măsurilor de asigurare constituie o măsură procesuală excepțională, justificată doar în prezența unor indicii concrete privind riscul real ca neaplicarea măsurii să facă imposibilă executarea hotărârii judecătorești. În temeiul art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, sarcina probei aparține părții care solicită aplicarea măsurii, fiind necesară demonstrarea unui pericol actual, iar nu a unor temeri generale.

La pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul

aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Reține că în același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Menționează că în prezenta cauză, intimatul nu a prezentat dovezi obiective care să demonstreze un risc iminent de imposibilitate a executării hotărârii.

Argumentele intimatului se bazează pe afirmații generale, fără susținere probatorie, iar neaplicarea măsurii nu afectează posibilitatea executării hotărârii judecătorești.

În lipsa probelor care să demonstreze existența riscului prevăzut de art. 174 Cod de procedură civilă, soluția instanței de fond este ilegală or, măsura asiguratorie aplicată, implică o ingerință în dreptul de proprietate al apelantului.

Recurentul Potop Taisia, întru argumentarea poziţiei sale a invocat că nu este de acord cu încheierea contestată, considerând-o neîntemeiată și adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept procesual civil, or instanța a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în lipsa unei verificări reale și efective a condițiilor prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă, potrivit căruia o asemenea ingerință poate fi admisă doar dacă neaplicarea măsurii ar face imposibilă sau ar îngreuna executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Deși instanța a reținut, în mod formal, caracterul preventiv al măsurilor de asigurare și necesitatea garantării executării hotărârii, aceasta nu a identificat și nu a demonstrat existența unui risc real, actual și concret, limitându-se la preluarea unor considerente generale și la constatarea pretinsei neexecutări a obligațiilor contractuale de către pârâți. Or, o asemenea abordare contravine în mod direct art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, care impune indicarea și probarea circumstanțelor concrete ce justifică aplicarea măsurilor de asigurare, iar nu simple afirmații sau prezumții.

Instanța a calificat comportamentul pârâților drept unul susceptibil de a se repeta și a dedus din aceasta necesitatea aplicării sechestrului, însă o asemenea concluzie nu este susținută de probe și nu poate suplini cerința legală a existenței unui pericol real de sustragere de la executare. Or, neexecutarea unei obligații contractuale nu echivalează cu existența unei intenții de înstrăinare sau diminuare a patrimoniului, iar în lipsa unor indicii concrete privind asemenea acțiuni, măsura aplicată devine una arbitrară și excesivă.

Mai mult, instanța a invocat necesitatea prevenirii unui prejudiciu ireparabil și asigurarea unei protecții reale a drepturilor reclamantei, însă nu a demonstrat în ce constă acest prejudiciu și în ce mod acesta ar deveni ireparabil în lipsa sechestrului, ceea ce denotă caracterul pur declarativ al motivării. În același sens, referirea la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind obligația statului de a asigura executarea hotărârilor judecătorești nu poate justifica, în mod automat, aplicarea măsurilor asigurătorii, în lipsa îndeplinirii condițiilor legale interne, deoarece această jurisprudență nu exonerează instanța de obligația de a efectua o analiză concretă și individualizată a riscurilor existente în cauză.

Se constată, de asemenea, că instanța nu a realizat o analiză a proporționalității măsurii dispuse, deși sechestrul asupra bunurilor și mijloacelor bănești constituie o ingerință gravă în dreptul de proprietate, fiind aplicat în mod general asupra patrimoniului, fără a se examina dacă

această măsură este necesară și adecvată în raport cu scopul urmărit și fără a se verifica existența unor măsuri mai puțin intruzive. Or, potrivit principiilor generale ale procesului civil și jurisprudenței constante, aplicarea măsurilor de asigurare trebuie să asigure un just echilibru între interesele părților, ceea ce în speță nu a fost realizat.

Instanța a reținut în mod formal că măsura este proporțională și necesară, însă această concluzie nu este susținută de o analiză efectivă a circumstanțelor concrete, fiind lipsită de orice argumentare factuală, ceea ce echivalează cu o motivare aparentă și insuficientă, contrară exigențelor unui proces echitabil.

În aceste condiții, se constată că încheierea contestată a fost adoptată cu încălcarea art. 118 Cod de procedură civilă privind sarcina probei, întrucât reclamanta nu a probat existența riscului invocat, precum și cu aplicarea eronată a art. 174 și art. 177 Cod de procedură civilă, instanța substituind lipsa probelor prin aprecieri generale și prezumții.

Prin urmare, recurenta consideră că măsura aplicată nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie, fiind dispusă în lipsa unui pericol real și concret, exclusiv în baza unor afirmații declarative și a unei motivări formale, motiv pentru care se solicită admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi soluții prin care să fie respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanţei de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Studiind temeiurile recursului, examinând înscrisurile, Colegiul civil consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele motive.

Conform art. 427 alin. (1) lit. „c” Cod de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

În conformitate cu art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) lit. „a” Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

La data de 16 aprilie 2026, OCN „Microinvest” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Țurcan și Taisiei Potop privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea în mod solidar de la Turcan Maria, IDNP *****, și Potop Taisia, IDNP *****, în beneficiul O.C.N. „MICROINVEST” S.R.L., cod fiscal 1003600053518, Cod IBAN: MD56FT222450100003501498, Cod bancă: FTMDMD2X735, a datoriei în sumă de 137 708,08 lei (o sută treizeci și șapte mii șapte sute opt, 08) în baza contractului de credit nr. 22010018679 din 13.04.2022 și a contractului de fidejusiune nr. 22010018679 F1 din 13.04.2022 și Încasarea silită de la Turcan Maria, IDNP *****, și Potop Taisia, IDNP *****, în beneficiul O.C.N. „MICROINVEST” S.R.L., cod fiscal 1003600053518, Cod IBAN:

MD56FT222450100003501498, Cod bancă: FTMDMD2X735, a taxei de stat în sumă de 4 681,21 MDL și a taxei de timbru în sumă de 200 MDL.

La data de 16 aprilie 2026, concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta OCN „Microinvest" SRL a depus și cererea de asigurare a acțiunii prin care a solicitat punerea sechestrului pe bunurile și mijloace financiare ce aparțin lui Maria Țurcan și Taisia Potop în limita valorii acțiunii care constituie suma de 137 708,08 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 21.04.2026, cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamanta OCN „Microinvest" SRL în cadrul acțiunii civile înaintate la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest" SRL împotriva lui Maria Țurcan și Taisia Potop privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată a fost admisă. S-a aplicat sechestru asupra mijloacelor bănești din conturile bancare ale lui Maria Țurcan și Taisia Potop, cât și asupra bunurilor imobile și mobile care aparțin cu drept de proprietate pârâților Maria Țurcan și Taisia Potop, în limita valorii acțiunii în mărime de 137 708,08 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de nivel inferior a stabilit că reclamanta la 19.01.2026 și 12.04.2025 a somat pârâții cu privire la neexecutarea obligațiilor contractuale asumate, solicitând achitarea datoriei până la data stabilită. Însă, pârâții nu au dat curs somațiilor, nu au achitat suma datorată și nu au formulat vreo propunere de stingere a obligației, apreciind acest comportament că nu reprezintă un incident izolat, ci relevă o practică susceptibilă ce ar putea să se repete într-o ipoteză și în raport cu alți parteneri contractuali.

Mai mult, a reținut că în aceste condiții, aplicarea unei măsuri asigurătorii se impune ca fiind necesară și proporțională, pentru a garanta o executare reală și efectivă a unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel încât dreptul recunoscut prin hotărâre să nu rămână unul pur teoretic sau iluzoriu, apreciind astfel ca fiind rezonabilă aplicarea sechestrului asupra bunurilor pârâților și mijloacelor bănești ale ultimilor.

Colegiul Civil constată ca fiind eronată poziția instanței de fond cu privire la aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești precum și pe bunurile mobile și imobile or, aceasta a dat o apreciere eronată a normelor legale în corespundere cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Colegiul Civil relevă că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Suplimentar, asigurarea acțiunii civile este instituția de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silite, temporare şi urgente, ce pot fi aplicate de instanță, la cererea părții interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, și anume, executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

De altfel, asigurarea acțiunii civile fără dubii reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părțile aflate în litigiu. Astfel, este necesar ca acest instrument, deși deosebit de util, să fie aplicat cu atenție pentru a evita ingerințe lipsite de necesitate sau chiar abuzive în drepturile celeilalte părți. Această sarcină, deși primar revine participanților aflați în litigiu – să nu înainteze cereri abuzive de asigurare a acțiunii – doar cu scopul de a crea prejudicii celeilalte părți, însă în final instanța de judecată apreciază necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Pentru a admite solicitarea participantului și a aplica măsura de asigurare, instanța urmează să verifice dacă sunt suficiente probe şi argumente că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde

scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri și că măsura solicitată este în concordanță cu obiectul acțiunii.

La pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele verifică:

- raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;
- probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii;
- dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare);
- asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate;
- preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare;
- în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Colegiul Civil va reține argumentarea recurentului Țurcan Maria referitor la faptul că „aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești”.

Din analiza conținutului informațiilor prezentate de însăși reclamant, rezultă că premisele pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu sunt îndeplinite. În raportul privind istoricul de credit emis la data de 01.04.2026 de către Biroul Istoriilor de Credit „VIA SCOPE” SRL se atestă că Potop Taisia a înregistrat pentru anul 2025 un venit în sumă de 465.395,58 lei (f.d. 16). Totodată, potrivit aceluiași raport, Potop Taisia deține în proprietate un bun imobil situat în municipiul *****, identificat prin nr. cadastral ***** (f.d. 16).

De asemenea, raportul emis de Biroul Istoriilor de Credit „VIA SCOPE” SRL la data de 17.12.2025 confirmă că Țurcan Maria deține un vehicul Skoda Superb, anul fabricației 2015, înregistrat cu numărul ***** (f.d. 18).

Aceste elemente demonstrează că pârâții posedă venituri și bunuri suficiente pentru acoperirea obligațiilor asumate și că nu există indicii care să ateste o stare de insolvabilitate iminentă sau o intenție de sustragere a activelor.

În raport cu aceste date, Colegiul civil reține că argumentele invocate în cererea de aplicare a măsurilor de asigurare nu au fost susținute prin probe concrete. Cererea se bazează exclusiv pe afirmații generale privind neexecutarea obligațiilor contractuale de către pârâți și pe prezumții privind posibile riscuri viitoare. Nu au fost prezentate probe care să demonstreze existența unui pericol real, actual și concret de împiedicare a executării eventualei hotărâri judecătorești.

Mai mult, reaua-credință a pârâților, invocată în cerere ca temei pentru aplicarea sechestrului, nu a fost demonstrată în niciun mod. Lipsa unor dovezi privind orice acțiune a pârâților de a înstrăina sau diminua patrimoniul propriu arată că nu există motive obiective pentru a justifica ingerința gravă în dreptul de proprietate al acestora.

Reclamanta nu a prezentat probe care să confirme existența unor acțiuni concrete ale pârâților orientate spre înstrăinarea, ascunderea, diminuarea sau grevarea patrimoniului acestora. Simpla presupunere că bunurile ar putea fi înstrăinate în viitor nu constituie un temei suficient pentru aplicarea măsurilor de asigurare.

În aceste condiții, se constată că instanța de fond nu a efectuat o analiză individualizată și concretă a riscurilor invocate, neîndeplinind cerințele art. 174 și art. 177 Cod de procedură civilă.

Măsura aplicată nu răspunde principiului proporționalității și necesității, constituind o ingerință excesivă și nejustificată în patrimoniul pârâților.

Colegiul civil reține că instituția asigurării acțiunii nu poate fi utilizată ca mecanism automat de garantare a oricărei creanțe litigioase, ci numai în situațiile în care există probe suficiente privind un risc real și actual de imposibilitate ori dificultate substanțială a executării hotărârii judecătorești. În speță asemenea probe nu au fost prezentate.

În acest context, instanța de recurs reține că asigurarea acțiunii la depunerea cererii de chemare în judecată este condiționată prin lege de *imposibilitatea executării hotărârii judecătorești,* iar probe în sensul dat nu au fost prezentate, or explicațiile reclamantului și îngrijorările sale fără suport probator nu reprezintă temei de aplicare a măsurilor de asigurare.

În circumstanțele date, Colegiul civil concluzionează că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este neîntemeiată, motiv pentru care recursurile urmează a fi admise, încheierea contestată casată, iar cererea de aplicare a măsurilor de asigurare respinsă.

În temeiul art.427 alin. (1) lit. „c", 428 CPC al RM, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursurile declarate de Potop Taisia prin intermediul avocatului Violina Munteanu și Țurcan Maria prin intermediul avocatului Bălănuță Ion se admit.

Încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 21.04.2026 se casează integral cu emiterea unei noi încheieri prin care cererea înaintată de OCN „Microinvest" SRL privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii se respinge.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului
Judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Țihonschi Mariana Sajin